

**ZGŁOSZENIE O NADANIE ODZNAKI HONOROWEJ
„ZASŁUŻONY DLA WOJEWÓDZTWA PODKARPACKIEGO”
/dla osoby fizycznej/**

I. DANE OSOBY ZGŁOSZONEJ DO NADANIA ODZNAKI HONOROWEJ

1. Nazwisko i imię kandydata^{*)} MICHALIK JÓZEF
2. Imię ojca DOMINIK
3. Data i miejsce urodzenia :20.IV.1941 ZAMBRÓW
4. Adres zamieszkania: PLAC KATEDRALNY 4; 37-700 PRZEMYSŁ
5. Numer telefonu i adres poczty elektronicznej: 16 6786694;
sekretarz@przemyska.pl
6. Miejsce zatrudnienia, stanowisko: ARCYBISKUP METROPOLITA PRZEMYSKI

II. UZASADNIENIE ZGŁOSZENIA

Lata dzieciństwa i młodości Księdza Arcybiskupa przypadły na czas okupacji niemieckiej i dramatyczne lata powojenne. W 1958 roku wstąpił do Wyższego Seminarium Duchownego, które ukończył w 1964 r. Była to ważna szkoła życia, pogłębienia wiary i pracy nad sobą w oparciu o dobrą znajomość psychologii.

Święcenia kapłańskie otrzymał 23 maja 1964 roku. Pierwszą pracą była posługa duszpasterska w parafii w Jelonkach koło Ostrowi Mazowieckiej. W roku 1965 ksiądz Michalik rozpoczął studia teologii dogmatycznej w Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie. Okres studiów był nie tylko czasem nauki, ale też pełnienia pomocy duszpasterskiej w parafii pw. Opatrzności Bożej przy ul. Dickensa 1 w Warszawie.

Studia w Rzymie przyniosły nowe doświadczenia. W 1973 roku, po obronie pracy doktorskiej, ksiądz dr Józef Michalik wrócił do kraju i objął stanowisko wicekanclerza Kurii Biskupiej w Łomży, rozpoczął także pracę wykładowcy teologii dogmatycznej i homiletyki w Wyższym Seminarium Duchownym w tym mieście. Pełnił też funkcję referenta ds. środków przekazu i redaktora miesięcznika diecezjalnego „Rozporządzenia Urzędowe Łomżyńskiej Kurii Diecezjalnej”. Z własnej inicjatywy, w każdą sobotę i niedzielę, dojeżdżał do swojej parafii w Zambrowie, aby pełnić posługę duszpasterską.

W 1978 roku objął stanowisko rektora w Papieskim Kolegium Polskim. Pracując w Papieskiej Radzie ds. Świeckich, ks. dr Józef Michalik został pierwszym szefem Biura ds. Młodzieży i miał duży udział w przygotowaniu I Światowych Dni Młodzieży w Rzymie.

W październiku 1986 roku ks. Józef Michalik otrzymał nominację na biskupa gorzowskiego, a 16 października 1986 r., otrzymał sakrę biskupią z rąk naszego Papieża w Bazylice św. Piotra w Rzymie.

Po powrocie do kraju i objęciu diecezji został przewodniczącym Komisji Episkopatu ds. Duszpasterstwa Akademickiego, od 1989 roku jest konsultorem Papieskiej Rady ds. Świeckich, przewodniczącym Komisji ds. Świeckich Rady Biskupów Europy (CCEE), a także członkiem watykańskiej Kongregacji ds. Biskupów. Po reorganizacji diecezji gorzowskiej 25 marca 1992 roku został pierwszym biskupem zielonogórsko-gorzowskim.

17 kwietnia 1993 roku Ojciec Święty Jan Paweł II mianował Arcybiskupa Michalika metropolitą przemyskim.

19 marca 2004 roku Arcybiskup Józef Michalik został Przewodniczącym Konferencji Episkopatu Polski, a w dniach 10-11 marca 2009 roku podczas 347 Zebrania Plenarnego KEP został wybrany ponownie na to stanowisko.

I pierwsza, i druga kadencja była dla Arcybiskupa podjęciem obowiązku. Był świadomy, że ta posługa nie wiąże się z żadnymi zaszczytami i żadnymi nadziejami, ale z odpowiedzialnością. Przyjął to jako zaproszenie do większej współpracy we wspólnocie pasterskiej, a sukcesy uznał za dokonania poszczególnych diecezji i całego Kościoła w Polsce, podkreślając, że są one znacznie większe niż jeden człowiek mógłby zrealizować.

W czasie 50 lat kapłaństwa Arcybiskup Józef Michalik pełnił i pełni nadal szereg odpowiedzialnych funkcji i urzędów w strukturach Kościoła zarówno w Polsce, jak i poza jej granicami.

Ksiądz Arcybiskup żyje życiem narodu, żyje życiem Podkarpacia, wielokrotnie zajmując stanowisko w istotnych kwestiach społecznych i religijnych, zawsze broniąc prawa naturalnego oraz godności osoby ludzkiej, jako źródła prawa stanowionego zarówno w wymiarze prawodawstwa europejskiego, jak i krajowego.

Bardzo go martwi zaniżenie moralne w podejściu do różnych sytuacji życiowych. Martwi to, że zaniża się kultura życia codziennego, że słabną więzy rodzinne i coraz częściej patrzymy bezradnie na rozbite małżeństwa i dzieci skazane na zebranie miłości rodzicielskiej. To jest tragedia konkretnych ludzi i całego narodu. Chciałby, aby w pracy duszpasterskiej udało się dotrzeć do każdego serca z ludzkim przesłaniem bliskości oraz Ewangelii, bo chrześcijaństwo to religia radości, religia dodatkowego oparcia, umiejętności czerpania z dodatkowego źródła.

Szczególnie bliska i ważna jest dla Arcybiskupa sytuacja rolnika i polskiej wsi. Podkreśla, że polskie rolnictwo i polska wieś potrzebuje nowej strategii o tyle właściwej, żeby stała się ona współpracą, a nie konfrontacją z Unią Europejską. Wejście Polski do Unii Europejskiej otworzyło wprawdzie szanse dla rolnictwa i wielu, zwłaszcza bardzo zaradnych ludzi, z nich skorzystało. Niestety, nie na wszystkich terenach rolnicy są należycie wspierani w wypracowywaniu nowych perspektyw, podczas gdy kurczą się stare (Podkarpacie ze sprzedawanymi cukrowniami, zamykanymi mleczarniami, brakiem punktów sprzedaży owiec, które by można wypasać w Bieszczadach, etc.). To polityka odrywania rolników od ziemi, która wzmaga emigrację ludzi młodych, prowadzi do wyludnienia wsi i utraty polskiej własności ziemi, a przecież miłość i przywiązanie do ziemi to warunek tożsamości, budujący wewnętrzne poczucie bezpieczeństwa i godności. Wieś ma swoje wielkie historyczne zasługi. Tu przetrwało poczucie wolności, bo właśnie gospodarstwo dawało poczucie niezależności.

Jest biskupem oddalony od centrum, nadgranicznej diecezji i doskonale wie, że tu, nad polską granicą, serca biją mocniejszym niepokojem o los polskiej ziemi, o przyszłość wyludniających się gospodarstw rolnych, o zanikanie motywów wśród młodych chłopców i dziewcząt do pozostania na wsi, do ujawnienia talentów inwencji twórczej na prowincji, której bez młodych ludzi nie pomogą ani piękne krajobrazy, ani świeże powietrze.

Niepokój budzi w nim sytuacja młodzieży wiejskiej, wśród której nie brak ludzi zdolnych, a nawet utalentowanych. Młodzież wiejska kształci się na małych, prowincjonalnych uczelniach. Na studia stacjonarne w wielkim mieście najczęściej ich nie stać i w efekcie przegrywa z wielkomięską rywalizacją o miejsca na renomowanych uniwersytetach, gdzie istnieje szansa i konieczność poznania języków obcych i wejścia w poszerzony wymiar kultury uniwersyteckiej.

Otwarcie mówi o tym, co niepokoi każdego Polaka, o tym, że niemożliwy jest dzisiaj patriotyzm, godność narodu, przywiązanie do tradycji polskiej, chrześcijańskiej i europejskiej, co doprowadziło nas do katastrofy demograficznej, do moralnego znieczulenia społecznego, z jakim przyjmujemy do wiadomości jakby nigdy nic fakt, że uprawianie polityki w naszym kraju od 20 lat oznacza kłótnię poszczególnych partii między sobą, bez programów wspólnej pracy w podstawowych sektorach bezpieczeństwa państwa, bezpieczeństwa zdrowia obywateli i wsparcia dla słabych.

Do zasług księdza Arcybiskupa zaliczyć należy podjęcie współpracy z Kościołem greckokatolickim, co w przygranicznym Przemyślu jest sprawą ważną, o czym świadczyła wizyta podczas ingresu w katedrze greckokatolickiej.

Na długo przed pontyfikatem Franciszka, w listopadzie 2010 r., napisał do kapłanów list pt. "Ubóstwo kapłana realizacją Ewangelii". Pisał, że to sam Chrystus zalecał ubóstwo, które powinno cechować wszystkich chrześcijan, a głosicieli ewangelii zwłaszcza. "Mamy prawo do zapracowanej "strawy", ale do niczego więcej" - wskazywał. Apelowal o to, by księża dzielili się z ubogimi "otrzymanym dobrem". Poruszył też temat opłat za chrzty, śluby itp. Przypomniat, że to są ofiary, a nie cena za posługę i trzeba brać pod uwagę sytuację konkretnego parafianina.

Arcybiskup nie poprzestaje na słowach. Angażuje się w działalność m.in. Caritasu, Towarzystwa św. Brata Alberta i Fundacji WZRASTANIE, wspierając działalność placówek opiekuńczo wychowawczych i pomocy społecznej.

III. POSIADANE ODZNACZENIA I WYRÓŻNIENIA

(odznaki honorowe, organizacyjne, okolicznościowe, nagrody itp.— nazwa i rok nadania)

*)Wyrażam zgodę na przetwarzanie moich danych osobowych (w tym adresu poczty elektronicznej), dla potrzeb niezbędnych do organizacji i nadania odznaki honorowej „Zasłużony dla Województwa Podkarpackiego”, a w szczególności przekazywania danych osobowych członkom i uczestnikom posiedzenia Kapituły odznaki honorowej „Zasłużony dla Województwa Podkarpackiego” oraz Radnym Województwa. Mam świadomość prawa wglądu, poprawiania lub usunięcia swoich danych zawartych w Zgłoszeniu o nadanie odznaki honorowej „Zasłużony dla Województwa Podkarpackiego” oraz dobrowolności ich podania.

.....
Podpis czytelny kandydata o nadanie
odznaki honorowej „Zasłużony dla Województwa Podkarpackiego”

IV. JEDNOSTKA ORGANIZACYJNA SPORZADZAJĄCA ZGŁOSZENIE

(nazwa jednostki, adres, telefon)

.....
1. *Omówienie Komisji* 2. *Włodzisław* 3. *Stanisław Bajala*
4. *Włodzisław* 5. *Włodzisław*

.....
20 *lutego* 2014

(data)

.....
(pieczęć)

.....
(podpis wnioskodawcy)

V. OPINIA KAPITUŁY ODZNAKI HONOROWEJ

.....
.....
.....
.....
.....
.....

.....
(data)

.....
(podpis Przewodniczącego)

